

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Ecclesia Gallicana non passa est à Regibus novos episcopatus instituti, quod tentaverat Childebertus Meleduni, ad petitionem plebis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Nov. 19. ...

nuit. Accidit tamen huic provinciae ut temporibus Honorij Imperat. aliquot urbibus minueretur; quae cum tribus oppidis à Bithynia recisis, in provincia specialis nomen concesserunt, cui Honoriadis nomen impositum. Huic novae provinciae sua metropolis non defuit, nempe Claudiopolis, una ex urbibus Bithyniae; quae statim eadem dignitate in Ecclesia aucta est. Vnde Claudiopolis recensetur inter civitates metropolitanas in subscriptionibus Concilij Chalcedonenfis aequè ac civitas Gangraram. Ex Honorjade & reliqua Paphlagonia unum provinciae corpus Iustinianus constituit, ea lege, ut de dignitate ecclesiastica utriusque metropoleos nihil deperiret. Ante conjunctionem istam videtur imminuta semel Paphlagonia, adjuncta fuisse Galatiae. Vnde vetus auctor scripsit: εν τῇ Γαλατία Παφλαγονία. Quod Gangrensis clericis occasionem praebuit trium Episcoporum suorum ordinationem ab Episcopis Ancyrae Metropolitanis Galatiae petere.

Descriptio provinciae MS. adjecta Prolemano. Conc. Chalc. A.D. xv.

Nov. 31. De descriptione quatuor Praefidum Armeniae c. 1. ...

Quam religionem in provinciarum conjunctionibus adhibuit Iustinianus ut nihil immutaret in sacerdotiis, eadem usus est in provinciarum sectionibus. Armenia tributa fuerat in primam & secundam, & suis Metropolitanis parebat. Sed Iustiniano, qui devictis barbaris Imperij fines protulit, visum est integram Armeniam in quatuor provincias partiri, quae totidem magistratibus regenda committeretur. Quae vero, inquit, ad sacerdotia spectant, ea, ut sepe diximus, volumus in pristina manere forma, negotio ipso neque circa jus metropolitanum neque circa ordinationes vel mutationem vel novationem suscipiente.

Epistola Leonis ad Child. T. r. c. Conc. Gall. an. 538.

IV. Gallicana Ecclesia in eandem sententiam cum Synodo Chalcedonenfi & Innocentij decreto conspiravit, putavitque nefas esse Regum imperio episcopatus novos institui. Cum enim Childebertus Rex Francorum Meleduni, quae urbs erat in dioecesi Senonensi sita, Episcopum ordinandum ad petitionem plebis curaret, & in eam rem cuperet Leonem Senonensem Episcopum Metropolitanum adesse; ille constantissime respondit epistola ad Regem data: Custodite, quae so, statuta Patrum; & Canonum severitate constricti, non patiamini, sicut scribitis, ad petitionem ejus plebis, superstitite proprio Sacerdote, alterum Episcopum ordinari. Quia si hoc credunt quod nefas est credi, desertores potius judicandi sunt quam fideles. Et non eorum preces facile audiri debent à Principe, quorum petitionibus potius generantur scandala, quam pax Deo amata servatur. Epi-

stolam verò his verbis concludit: Nam gloria vestra optimè debet & credere & scire, quia si contra statuta Canonum quicumque Episcoporum sine consensu nostro Meledone Episcopum voluerit ordinare, usque ad Papae notitiam vel synodalem audientiam, tam hi qui ordinaverint, quam qui ordinati fuerint, à nostra erunt communione disjuncti.

V. Novi episcopatus institutionem tentaverat tantum Childebertus. Sed Sigiberti Regis consensu peracta fuerat in Castro Dunensi, parociae Carnotena; ubi Promotus Presbyter, secunda dioecesi, Episcopus fuerat institutus. Aegre tulit hanc sibi & Ecclesiae Carnotena; factam injuriam Pappolus Episcopus Carnotensis, qui rem omnem ad Concilium Parisiense detulit. Et synodus quidem nefarium conatum damnans, Promotum ab episcopali dignitate dejecit, & integræ dioeceseos administrationem Pappolo restituit; sed præterea Regem gravi oratione officij sui admonuit ne Promoti causam conclamata ultra tueretur: Quantum ineffabili gaudio synodali Concilio nuntiat, quandoquidem à Catholico Principe res nova pro dilectione Christi concipitur, tantum lamentabile execrandumque censetur, cum in Ecclesia sancta contra Deum & contra canonum disciplinam dissensio generatur. Tum recitata Promoti consecratione, addit: Quam rem licet vix credere possumus cum consensu gloriae vestrae fieri potuisse; tamen si cujuscunque prava suggestioni preventi, in hac tam obscena & Ecclesiae universae contraria consensistis, ab hujusmodi scandali defensione sinceritatis vestrae conscientiam expietis.

Epistola Conc. 171. xv. ad Imperatorem Regium. 171.

VI. Cum Rogerius Calabriae & Siciliae Comes felicibus armis Siciliam à Sarracenis extorsit, in id omne studium suum contulit, ut episcopatus in illa insula restitueret. quod perfecit immani sumptu, & liberalitate quae hominem gente Gallum deceret. Ac primò Troinensem episcopatum instituit: quem deinde cum Messanensi, cujus restaurationem aggressus est, diplomate suo conjunxit quidem, sed de Summi Pontificis consilio & auctoritate, ut patet ex ipsarum literarum Rogerij lectione, quas Sigilli nomine inscripsit. Eadem auctoritate Pontificis Gnesnensem archiepiscopatum in Polonia ab Ottone III. constitutum fuisse anno DCCCCXCIX. ex Ditmaro rectè censuit Illustrissimus Cardin. Baronius.

Estat diploma Rogerij apud Childebertum Prolemano. In antiquo jure ecclesiae siculae part. 1. c. 7. III. Card. Bar. an. 999.

VII. Quare non est quòd à communi Univerfalis Ecclesiae sensu recedamus, fœda in Principes adulatione; ut contigit Marco Antonio de Dominis, qui episcopatum institutionem Regibus perperam

Marcus Anton. de Dom. l. 4. De Rep. Eccl. c. 1. §. 134. & 139.

&